

Nieu liedt-boeck genaemt den Amsterdamsche pegasus

Jacob Janszoon Colevelt

bron

Jacob Janszoon Colevelt, *Nieu liedt-boeck genaemt den Amsterdamsche pegasus*. Philips Jacobsz. van Steenweghen, Rotterdam 1627

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/cole001nieu01_01/colofon.php

© 2013 dbnl

't Lants-levens Wellust.

T'Wijl de schoone *Lente* heeft
 Sijn bloeyeses, En seer vruchtbaer gheeft
 Aen *Flora* menigh Tuyl en Krans,
 En *Ceres* graen
 Heel schoon komt aen,
 Met Bloemp-jens aen den dans.
 2 Dan soo stinckt de mufte stadt,
 Een yder jeuckt nae 'tgraesigh padt,
 Tsa Macker nu dan op de been:
 Na 'tgroene wout,
 Waer dat haer hout
 Mijn *Silvia* alleen.
 3 Daer siet ghy wat vreuchden wy
 Bedrijven, ende wat vrijery
 Een yder Harder met zijn kaer
 By daghe praet
 En 's avonts laet,
 Haer dansjens met elkaer.
 4 's Morghens eer *Aurora* sucht
 Met Peerel-traentjes uyt de lucht,
 Dan deunt het Hardes fluytjen al,
 En 't *Nymphje* singht
 Als 'tgeytjen springht
 Heel vreughdigh in het dal.
 5 Dan weckt ons de *Iacht-Goddin*,
 'tWijl *Chloris* spant de Paerden in
 Aen *Phoebus* Koets, die uyt de Zee
 Seer prachtigh straelt,
 En schoon bemaelt
 Een yder dingh zijn stee.
 6 Ay: dan lacht het bloemigh beemt,
 En 'tklaver-wey met kruytjens vreemt:
 Het groene bosjen lockt van veer
 Ons soete lust
 Tot 's slapens rust
 Als *Phoebus* neemt zijn keer.
 7 Na er het Zuyder soel gewest,
 Of achter het vervallen nest,
 Dat hem stil spieghelt inde vliet,
 Waer 't kaetsen veel
 Het meesten deel
 Wt vrolijkheyd gheschiet.
 8 Als de hett' ons maeckt te moe,
 Dan vischtmen met de anghel-roe.
 Of met het schuytjen in het nat,
 Aen 't *Nymphjes* zy
 Daer't Veeltjen by
 Veel soete deuntjens hadt.
 9 't Valcke-vliegghen heeft syn beurt,
 T'wijl 't Vinckjen in het slachjen treurt
 Het Veld-hoen lockt ons op haer spoor.
 De Haes verveert,
 Helpt ons te peerdt,
 En loopt de Winden voor.

10 Somwijl in het koren-land
Gaen ick wandelen hand aen hand

Met mijn Goddinentjen inde koelt,
 En sie van veer
 Met menigh keer
 De *Vecht*-stroom hoese spoelt.
 11 Somwijl inde avonds-stond
 Kom *Tityrs* sangh my inde mond,
 Die hy by *Mincus* voormaels songh,
 Oft neury-deun
 Dat *Pirams* seun
 Op *Ida* danssend sprongh.
 12 *Velden* leeft, en Herders vreught:
 Leeft Beestjens leeft, en maectt gheneught:
 Leeft Lantdouw leeft, ghy zijt gherust,
 Noch stadt, of schat,
 Noch kroon, of throon
 My voor u weelden lust.

[VOormaels de *Cupidoontjens*,]

Stemme: Schoon Lief wilt my troost gheven, &c.

VOormaels de *Cupidoontjens*,
 De wack're Minne-Good-jens
 Beklommen met haer al,
 Met hooghe leeren vaerdigh
Iupijns Paleys eerwaardigh,
 Met schrickelijck inval.
 2 Het gincker op een buyten,
 Te rooven in te ruyten
 Van 't reedste datter was:
 En dat haer oogh bekoorde,
 Van 't gheen de Goden hoorden,
 Het quam hun al te pas:
 3 Daer *Phoebus* heeft verloren,
 Boogh, Pijl, en toe behooren,
 Soo als hy 't droegh ten strijt:
Iupiter oock sijn donder,
 Daer hy soo menigh wonder
 Mee dee, die wiert hy quijt:
 4 Sijn knodz' *Alcides* mede,
Neptunus heel t'onvrede,
 Sijn dry-tand gaffel mee:
Mars rings-kraegh en sijn kolder
 Die bleef in dat ghebolder
Diaen haer sackels ree.
 5 *Mercurius* de Bode
 Van al de hooghe Goden,
 Liet daer zijn Leerzen, ach:
 En *Bacchus* onberaden
 Sijn *Thyrsum* schoon van bladen,
 Die noyt hy meer en sach.
 Dus isset dan gheen wonder,
 Dat why oock moeder onder

Het minne-juck soo wis,
Na dien sy ons betrapen
Met selfs der Goden Wapen,
Die hiet t'ontwijcken is.

Pastorale Twee-spraeck, Tusschen Silvester en Silvia.

Stemme: Als ick uyt wand'len gae.

Weest welkom Harderin
 Van uwen Harder nuw.
Silvester ghy met min
 Van my die Schaepjens stuw.
 Ick danc u schoone Nymph, com set u by my neer,
 Tot dat, tot dat, tot dat de Sonne neemt haer kaer.

2 Na *Thetijs* inde Zee.
 Och neen *Silvester* neen:
 Mijn *Ruyckveer* staets ginghs ree,
 By *Eerbeeck*, wat bene'en,
 Waer my *Olinda* wacht, dus laet my ditmael gaen,
 Waer nu, waer nu, waer nu *Pales* eert wort gedaen.

3 Veroorloft my Goddin
 Dat ick u daer dan ley?
 Wel Herder is't u zin,
 So voeght u aen mijn zy?
 Nu acht ick mijn gheluck verr' boven *Paris*, ach:
 Nu ick, nu ick, nu ick mijn Nymph geleyden mach.

4 *Silvester* niet te hoogh:
 Ay hout u in u plicht.
 Och dat de Min my toogh
 Nu in u schoon ghesicht.
 Wel wat waer het doch dan? *Silvest*. Dan sou ick sijn te vreen,
 Dat wy, dat wy, dat wy nu twee dan wierden een.

5 Hoe kan dat doch gheschien?
 Seer licht, soo't u maer lust.
 Ja laet ick het eens sien.
 Wel aen, my daer op kust.
 Neen, doet het sonder kus. *Silvest*. Och: het kussen vereent:
 Jaja, ja ja, ja ja, nu weet ick wat ghy meent.

Bachanalia,***Stemme: Baise moy mon Ianeton, &c.***

Ick wensch, dat tot mijn onbijt,
 Mijn den disch ginck laden,
 Met een Ham wel toe bereyt
 Saucijsjens wel ghebraden,
 Peper, Zout en Wittebroot,
 Met een Roemer die vry groot,
 Vol van *Bacchus* tranen,
 Om mijn drooght' te banen.

2 Daer mee maeckten ick goed tier
 Tot het Middagh-eten:
 Dan woud ick by een goed vyer
 My weer sien gheseten:
 Met een Tafel wel voorsien
 Van all's wat my kan gheschie'n:
 Kieckjens en Kapoenen,
 Snepeens en Veld-hoenen.

3 Daer by noch een Haes in't deegh,
 En yets om te drincken:
 Dan geroeyt de schott'len leegh.
 Onderwijl moet klincken
 't Glaesjen met de klare Wijn,
 Op u *santè* of de mijn.
 Tsa *Bacchus* ter eeren,
 Dat ghelt u mijn Heeren.

4 't Avondmael die wenschten ick
 Met ghebraet te houwen:
 't Zy een Os of Schape-stick,
 Mijn Maegh souwt verdouwen,
 Met een Sauws daer toe bequaem:
 Mijn Mackers is' u aenghenaem,
 Set u, wilt wat bancken
 En dan eerst bedanken.

[MYn Schip kom te landen,]

Stemme: Phyllis, schoonste Phyllis, of, Pronckje vande Maeghden.

MYn Schip kom te landen,
 Door de woeste baren,
 Ende *Syrtsche* stranden,
 Dat met veel ghevaren:
 Wilt my *Venus* sparen,
 Van meer perijckel noch,
 Want even, mijn leven,
 Moet streven, en sweven,
 Als een Boots-man doch.

2 Liefde syn myn golven,
 Daer in moet ick seylen,
 En staegh ghedolven,
 Na myn *Noort-sterr'* peylen,
 't Pekel-nat verdeylen:
 Het onweer dat ick schuw
 Syn vlaghen, die daghen
 Uyt 'd ooghen, ghetooghen.
 Van mijn *Nymphje* nu.

De sanden en klippen,
 Daer ick op vervalle,
 Ach: daer zyn haer lippen,
 Darteltjens in t'mallen,
 En te reed in t'kallen,
 Als sy te trotsich my
 In t'spreken, uytbreken,
 En plagen, my jagen
 Heel wijt van haer sy.

4 *Carbidus* in swelghen,
 Daer by *Scyllas* woeden,
 Die mijn schip verdelghen,
 En tot schip-breuck spoeden,
 Och: dat is het gloeden
 Van haer te wreede hart:
 Die spytigh, en bytigh,
 Myn ziele, vernielen:
 En tot afgront wert:

5 Weer de soete winden,
 Die voorspoedigh jaeghen,
 In mijn zeyl en blinden,
 En met voor-wint draeghen
 Mijn schip uyt de laeghen,
 Daer ons de zee mee plaeght:
 Sijn loncken, gheschoncken,
 Uyt minne, vriendinne,
 Als het u behaeght.

6 d'Anckers die bevrijen.
 Mijn schip inde stromen,
 En oock, nae veel ly'en,
 Weer te land doen komen,
 Sijn de soete ty'en

Van uwe minne-vloet:
Goddinne, laet winnen,
U slave, de have,
Die gh'em wenschen doet.

Kvs-liedt,***Stemme: Wanneer ick slaep, voel ick, &c.***

Wanneer ick kus u schoone Roose-mond,
 Dan ziel en hart die willen my terstont
 Verlaten in de lust, om by u haer rust
 Te genieten staegh, o heel soete laegh:
 Te ghenieten staegh ghevanghen:
 O kus: o soete kus: duurt langhe.

2 Kom kust my eens, noch eens mijn *Nimphjen*, ay:
 Niet al te flauw, noch ook te snel van bey;
 Nu ick oock eens, noch eenmaels soete Beck:
 Noch ay: noch eenmael, och: het soet verhael,
 Noch ay: noch eenmael, dan rusten:
 O kus, o soete kus, laet lusten.

3 U kusjen zijn het *Nectar* soet vermaert:
 U lipjens douw t' *Ambrosia* van aert:
 Veel soeter als *Thijm* op *Hybla* vergaert,
 En u suyker-aem, vervoert my tsaem,
 En u suycker aem mijn geesten,
 Kom kus, maer soete kusjens meeste.

4 Och of mijn ziel met kusjens in u glee
 (Mijn Roose-Mond) haer lang-voorsiende stee,
 Dan bleef dees romp, eylaes: berooft van vreughd.
 Doch t'en mach niet schaen, als mijn siel mach gaen
 (Doch t'en mach niet schaen) om t'erven
 In kus, in soet gekus te sterven.

5 Kom rooft mijn ziel, sy is alreede gereet,
 En wacht u kus, o kusjens ghy die weet
 Te schaken wie ghy wilt, kom blaest my in
 Een fris nieuw gemoed, die m'in kusjens doet,
 Een fris nieuw gemoed, te haken:
 Komt kus, kom soete kusjens vake.

Soete Morghen-gift,

Stemme: Aenhoort doch mijn beclagh, &c.

IUFFrouw, de gulde Son comt flick'ren vanden Hemel,
 Die met haer Morgen-Gaef t'bedouwde natte gras
 Geeft voedsel en gewas,
 Want merckt het grage vee herkaeuwt het met gewemel.
 2 Drooght door sijn heete cracht de paedjens en de wegghen,
 Dat hy de vochte aerd' doet splyten van malkaer,
 Waer menigh liever Paer
 Met een genoegh soet veel waerde lusten plegen.
 Dees Beemden die ghy siet, waer menigh soete Vyver,
 Door enghte, nauw en wijd, uytspreyt, door-loopt met vloet,
 Daer valt geen teghenspoet,
 Als maer de snelle vis 'taenvat met graghen yver.
 4 Ey siet den Hangelaer geduldelyck moet wachten
 Op t'snacken van de vis, dud-oorigh met verdriet,
 Soo is t' Mevrouw, ziet,
 So gatet met de Min, en sijn verholen krachten
 5 Krachten, o al te wreed: krachten van groot vermoghen,
 Wanneermen eens tgesicht van sijn Princes aenschouwt,
 Moet dencken jongh en out:
 Datmen het soet en suur bemerckt uyt de ooghen.
 6 Waer dat vervallen zijn de daecken en de schuren,
 Noch sietmen dat de groent t'barst door de steenen uyt,
 Oock sonderlingh mer kruyt:
 Den Minnaer krijght sijn Bruyd nae wonder avonturen.
 7 De Zon haer schijnssel laet, den avond val op de handen,
 Vooghdesse van mijn ziel: hoe soet zijn wy ver-eent:
 t'Geen d'Hemel heeft verleent,
 Gebonden met een knoop van waer en wisse banden.

Klachtige Herders-Liedt,

Stemme: Kits Alemande. Of, O eenigh voedsel van mijn jeughd, &c.

WEL Harderinne, wreede Maeght:

Hoe komt dat ghy u Harder plaeght?

Daer hy niet dan met vriend-lijckheden,

Soeckt sijn min en sijn tijd tot besteden:

Al mijn vee, al mijn haef, al mijn land, al mijn hart,

Ick u gun, ick u geef, en mijn wil willigh wart

U ghe-offert tot een zoen,

Daer ghy ziet, daer ghy merckt, dat in liefd', dat in Min,

Ick getrouw, ick tot dienst, ick uyt lust, Harderin,

Mijn lammertjens gae-voen,

By clare Beeck en Stroom, en (laey:) als ick koom,

Soo vlucht ghy schielijck in't Bosschagie,

Te schuwen mijn-soete vryagie.

2 U ziertjen schijnt verhart als steen,

De luchtjens noch al 'tdroef ghebeen

Vermorwen niet u lieve sinnen,

Daer ghy siet dat ick u beminne:

Och ghy toont, en ghy spreeckt, sonder recht, sonder maet,

Ghy niet acht, ghy niet kreunt, gy niet let, op mijn praet,

Dat onder schaduw oudt,

Van het groen, van het loof, wel so vaeck, ja so veel

Schrilden uyt, met geklanck, met genock, met ghequeel,

In't ruych bewassen woudt,

Maer d'heldre Nachtegael

Mijn wel-bekende tael

Sal schatren uyt op bosch en berghen,

Hoe dat ghy u Harder comt terghen.

3 Wilt ghy, wy mengen door malcaer

Ons schaepjens welck nu dwalen daer?

D'uw' om u trots en groots ghebieden,

En de mijn moet om jonghst gheschieden:

Want mijn sin, mijn ghemoet, barst door druck, en hem quelt,

Daerom swiert, daerom stroyt, daerom sweeft, door het velt

Ons beestjens, die soo soet

Door het dal, door het wout, door het lant, door den bouw

Weyden graegh, met gheknaeuw, met ghedruys, dies ick houw

Dat ghy dit jonghe bloet,

Door't wesen stuyrs en straf,
 Sal in het nare graf
 Doen voeren, na 't ellendigh leven
 Als ick my tot rust sal gheven.
 4 De hayren bruyn ghelijck een git,
 Verand'ren haest als snee soo wit,
 Waer aen men sien en kennen moghen
 Dat ick werde en ben bedroghen:
 Al mijn pijn, al mijn leet, al mijn kracht, alt geweld
 Nu vermeert, nu begint, nu ontsteect, nu ontstelt
 Dit breyneloose hoofd,
 Het gedacht, het verstant, hem verswact, hem ontoert,
 Of ick vlie, of ick vlucht, of ick raes, ghy beboert,
 Och ghy gheckt en maect verdooft
 Mijn wilt verliefd' ghedacht,
 Daer ick u dagh en nacht,
 Mijn dienst ten vollen u wou jonnen,
 Doch ick leef nu als verwonnen.
 5 Daer ick wel eer in schiep gheneucht
 Dat is nu al onlust voor vreucht,
 O lomren tuyght van't vierich vryen:
 Dat ick om dees Nymph moet lijn:
 Siet de lucht, sie't geboomt, hem beweegt, door de kracht,
 Van't getraen, van't gesucht, van't gheween, vande klacht,
 't Gheen dickwils onder haer
 Is ghebeurt, is ghejockt, is ghemalt, is ghespeelt,
 Op een riet, op een Fluyt, doch mijn stem, 'tnu bequeelt
 Met groot ghegalmte naer.
 De wraeck u volghen sal
 Voor al mijn ongheval,
 Dat ghy aendoet mijn met doots pijnen,
 Dies ick troost' loos moet verdwijnen.

Prince.

6 Vaert voort Princes, volbrengt u lust,
 Vaert voort, volvoert, tot dat ghy blust
 U wil, u wensch, u wel ghenoeghen,
 Daer ghy u doch nae komt voeghen:
 Doch gedenct, doch onthout, doch gevoelt, in u ziel
 Het beswaer, het geknaech, het verdriet, het verniel
 Dat ghy aen u Harder toont,
 Siet mijn geest, siet mijn rif, na mijn doot, u verschijnt,
 Als een schim, als een spoock, doch als roock, weer verdwijnt,
 Hier wert ghy mee beloont.
 De Eungiers sullen t'saem
 Verbreyden uwen faem,
 En quellen u met wreede slaghen
 Dat ghy noch mijn doot sult beklaghen.

Herders-Feelt,

Stemme: La Chime. Of, Kluchtige, tuchtige Harderin, &c.

C O r i d o n ginckvast weyden aen t'strand,
 En neuriden op sijn Herders-Riet,
 Speelden soo soetjens, met kloeck verstant,
 't Watertjen stilden na sijn ghebiet,
 tWoelighe Vee dat hippelde mee
 Over 't gherucht van al sijn gheluyt,
 Toetsten den toon, soo net en soo schoon,
 Tot geluck-wensching van sijn Bruydt.

2 D'aerde verjeughden door 't rijck gequeel,
 Dat hy tot lof, soo geestich sijn pijp
 Konde bewegen, o aerdich ghespeel:
 Niemand kon treffen zjn harts begrijp,
 En daer oock by, sijn vrijery
 Ginck hy vertellen in eenigheyt,
 Dat d'hooge Goon, hem jonnen ten loon,
 Soo en verweende en waerdighe Meyt.

Hy roemde van *Silvia* Deucht en Eer,
 Hy teelden daer selfs genuchten in,
 Het wenschen en waer oock anders niet meer
 Dat sy volharden soud' in de min,
 En setten hem doen, in 't grasjen groen
 Dicht by sijn Schaepjens, als af ghestooft,
 Maeecten een Krans, daer hy ten Dans
 Soud' mee omvlechten sijn *Silvias* hoofd.

4 Beschaduwde lommer, sprack *Coridon*,
 Ghy siet getuygh, en hebt vaeck ghesien
 Hoe dat mijn Enghel, mijn waerde Son,
 Quam my uyt gonste weerminne bien,
 Bossch en beemden, t'sal duncken u vreemd,
 Als om ons Echt sal sijn vergaerd',
 In t'soest van Mey, d'Harderinnen Rey,
 Dan *Coridon* met sijn *Silvia* paert.

5 Woelige diertjens schatert en licht,
 Siet hier verwinner van *Silvia*,
 Wilt u vermeyden en blaeckert u sacht,
 t'Sonnetje gheeft nu sijn warmte dra,
 Het wintjen luw, met sijt te schuw,
 Woelend'herknaut met lust u prijs:
 Springt vry verheucht, om dese vreugt,
 Tot lof mijns Feests, doet eenich bewijs.

6 Hy nam sijn Pijpen, sijn Harders-spriet,
 Jaeghden de Lam'ren al dalwaerts in,
 Denckend' om geen voorleden verdriet,
 Dichten, tot lof sijns Herderin,
 Op soete maet, van d'Echte-staet,
 Met soo een uytgenomen geest;
 Dat *lupyn* self, uyt het ghewelf
 Quam dalen neder tot dese feest.

7 Goden, Godinnen waren by een,
 Droncken den *Nectar* met d'Harders Rey:

t'Wasser al vreughden, daerviel geen geweent,
t'Was in het koelst' en lustights van Mey:
D'Hemelsche schaer, die scheyden daer,
Al t soet vergaren dat nam een endt,
Vlogen omhoogh, uyt d'Harders oogh,
Na de vergulde en Hemelsche Tent.

8 Van heyd' dit minnelijck soet Versaem
't Bosje dat daverde door 'tgedruys,
Elck greep doe sijn Nymphje bequaem,
Kuijerden spelende, boertend' na huys,
Songen seer bly, so zijd' aen zy,
Dat haer de aerde door kracht ontloock:
D'avondt die vil, het worden heel stil,
'tSonnetjen datter sijn hoofjen doock.

Liedt,

Stemme: Liefd' in secreet. Of, Engelsche Fortuyn.

Hemelsche pronck: die vander Maeghden Rey
Verwint, uytbralt in deughden veelderley,
U geest toont uyt, u gaven rijck en veel:
Geen schat soo groot als u, tot loon en deel.

2 Waer ick my wend, u wesen, o Goddin:
Ghestadigh komt tot my, door sotte min,
En terght, en stoockt het vlamdend' vyer so heet,
Dat ick (eylaes:) mijn selver schier vergeet.

3 Ick loop in t'woudt by luwe Linden groen,
Daer *Coridon* sijn Lammertjens gaet voen,
Al tot versoet van mijn te leyde pijn,
t'Geeft troost noch baet, ghy zijt de Medicijn.

4 Op d'heuv'len hoogh rust ick, en sie eens aen
De barre zee, t' woudt met veel rijcke bla'en:
Maer en vind niet, 't zy waer ick soeck of dwael?
Geen uws gelijk, beleeft, en heus van tael.

5 Laestmael was ick door gulle dartelheydt
Nae 't Hof getreen, te nemen onderscheydt:
Of kniemant vond, in schoonheyd uws gelijk,
Maer geenigh Maeght in 't trots een weel'ge rijck.

6 Koningh of Vorst, met haer Princes gepaert,
Maeghden seer veel van minnelijcke aert?
Noch schorten yets in mijn te keurigh oogh.
Maer ick (eylaes:) mijn selver doe bedroogh.

7 Dit waer mijn wensch: te erven tot een deel
U waerde Vrouw, Vooghdes van Princen veel:
Ick nu bemerck 't lief-kosen is maer windt,
Doch reden leert, versint eer ghy begint.

8 Vaert wel, voert soo de wapens inde vuyst,
Doet Minnaers veel als ghy mijn hebt gecruyst,
Doch merckt te recht: de wraeck u volghen sal
Voor mijn verdriet, en deerlijck ongheval.

Liedt,**Stemme: Waerom, ach Schoone! eyscht ghy van my, &c.**

ROem-waerde Vrouwe, o lieve lust:
 Wanneer so sullen wy door minne paren?
 Ghy weet mijn trouw, ghy zijt mijn rust,
 Wickt mijn ziel, en wilt die even-naren:
 Of zijn't u Ouders die dit beletten?
 Soo zijn het veel te straffe Wetten.
Laura, mijn hert dat barst van druck en pijn,
 Niemand het verlichten can, ghy zijt de Medicijn.

2 Al zijn mijn Jaren, meerder als uw,
 Laet haer sulcx in't minste niet verdrieten,
 Laetse bedaren, weest ghy met schuw,
 Ick hoop door jonst weer-min wis te ghenieten,
 Al mijn rijckdoms groot vermoghen
 Keunt ghy's daeghs sien voor uwe ooghen:
 Dat is't ghevlockte vee, of schaepjens die int groen
 Herkauwen het ghenut, dat haer door smaeck komt vo'en

3 Veel gelts noch haven, en is by mijn,
 Anders met als ick u heb gaen segghen,
 Wat zijn wy slaven, nu ick bevijn,
 Wonders kan in min verborghen legghen,
 Wy zijn ver-eent nu met malkander,
 Ick min haer trouw: sy liefd gheen ander:
 O herten-leet: o druck: dat d'Ouders onse min
 Weerhouden met gedwang eens Harders Harderin.

4 U Moeder even, heeft vaeck geseyd:
 Alsmijn dochters jaren zijn volkomen,
 Niemand soud' leven, die dese Meyd
 Sou hebben, dan (eylaes:) 'tword my benomen:
 Sy die my mint, niet teghenreden,
 Wilt teghens raedt haer niet besteden
 Dit baert veel druck en angst: sy vlucht de vryery,
 Daer ander Harders vaeck haer voegen aen haer sy

5 Als d'Herderinnen, eens zijn vergaert,
 Onder schaduw' oudt van groene lommer:
 Ick voed' mijn sinnen: dees Nymph vermaert
 Heeft gheen ander wit, doch met bekommer.
 Ick neury op een Carders-rietjen:
 Sy queelt en singht haer Minne-Lietjen,
 De Rey die treed ten dans, en springt als onbedacht,
 En niemant, niemant met die onse pijn versacht.

Prince.

6 Ick sal betoonen, oprechte liefd',
 Blyven trouw tot d'ende van mijn daghen,
 Ick sal't beloonen, t'werd haer gebriefd,
 Dat sy haer vermijdt van veel te klaghen,
 Gheven ghevoel dat al mijn sinnen
 Daer eeuwelijck vast sullen minnen,
 Doch sterf ick, dat sy dan laet snyden op mijn graf:
Hier leyt een Harderkint, die sturf door d'vvang en straf.

Liedt,***Stemme: Amarilli mia Bella.***

AMarill, Amarillis,
 Mijn soete, soete hart,
 Ach: eens u wil is,
 My the helpen uyt dees smart:
 Goddin ghenaed: laet eens u ooghjens gonstigh,
 Dalen op my jonstigh,
 Die's Hemels lot u heeft tot een slaef ghegheven,
 Amarilli, Amarilli, Amarilli, mijn leven.

2 Goddin, let eens op mijn klacht,
 En neemt dit segghen aen
 Dat mijn vluggh' ghedacht.
 U te smeken wil bestaen.
 Hoort, hoort, d'ellend: en siet wat droeve minne
 My soo queld van binnen:
 Daeru schoon ooghen my toe hebben ghedreven,
 Amarilli, Amarilli, Amarilli, mijn leven.

3 Des daeghs sweeft ghy my om't hart,
 En 'snachts neemt ghy mijn rust,
 Die vol pijn en smart
 In mijn nemmer word gheblust.
 Ach Goddin, ay laet: laet u Slaef niet sterven,
 Die om u te werven,
 Hercules selfs, ja de Helle sou doen beven:
 Amarilli, Amarilli, Amarilli, mijn leven.

Amoureuſ-Liedt,

Stemme: La Princesse.

O Min: o wreede Minne:
 Wat zijt ghy ſtuurs van aert,
 Ghy woelt en quelt de ſinnen,
 Als een twee-ſnydend' Swaert,
 Eylaes: eylaes: o al te wreet,
 Gedenckt Min u geſworen eedt.
 De gulde zael
 Weet u ſchijn-deught t'eenemael.

2 Loochent ghy nu de woorden?
 Loochent ghy nu de daet?
 Gheen vleyery en hoorden
 Beheeringh in u ſtaet:
 Maer jonnen eendrachtige vree
 Tuſſchen (eylaes:) verſcheyde twee,
 Indien ghy 't doe
 Soo verkrijght ghy loon tot boet.

3 Min, dan ſal ick u vyeren
 Op 't roockende altaer,
 Schaepjens met roofjens cieren,
 En ſlachtens' u te gaer:
 Jae doen ter eeren de konſt en lof,
 Verconden, hoe verſtant en ſtof
 In uwe gheest
 Heeft verwond'rings-vlamme meest.

4 Om thooft ſal ick u hechten,
 Tot een verweende trans,
 Op u ghetoyde vlechten,
 Een friſſe lauw're-krans:
 Doet 't geen 't hart u heeft voorgeleyt:
 Ghebruyckt in t'miſt geen tegenheyt:
 Doch vryelijck bromt,
 Roept: mijn Lief, mijn Engel, komt.

5 't Is waer, ghy mooght nu ſeggen:
 Hoe zijt ghy dus ontsint?
 Ghy ginght te recht uytleggen,
 Dit niet eens onderwint,
 Scheyd' af in tijts, eer 't is te ſpae
 En volght dit voor-ghebeelde nae,
 Vrijt uws gelijk,
 So van deught en reden-rijck.

6 Sal ick, Min, dan begeven
 Dees ed'le Parragon?
 O Luſthof van mijn leven:
 Ach: dat mijn ziel u won:
 Medoogentheyd toont nu ter tijt,

't Gesegh, Min, acht ick niet een mijt,
 Haer blijf ick trouw
 De vermogen grootse Vrouw.

7 Princesje, geen achterdencken
 Wilt hebben vande Guyt,
 Hy toont maer een soet wecken,
 Slaet vinnigh achter uyt:
 Hy tuylt, hy drijft, met my de spot,
 Daer ick om wensch, dat's het genot
 Van u, o Schoon,
 Gheeft u Slaef doch eenigh loon.

Droome-Gesicht,

Stemme: O nacht jaloersche nacht, &c.

WEI wat gespooe is dit? Wat schijnt hier voor mijn oogen,
 't Welck mijn versufte ziel soo pijnelijck beswaert:
 Zijt ghy 't, o Tooveres: waerom hebt ghy bedroghen,
 En sweeft, en swiert, ja komt op-stygen uyt der aerd'?

2 's Nachts dick ghy comt te voor in 't soetste van mijn dromen,
 Opent 't ver[n]achte slot, dat my mijn camer sluyt:
 Ghy weet door eenigh spleet noch voor mijn bed te comen,
 Ey, seghtme doch u comst wat datse doch beduyt?

3 Of laet my in mijn rust als sorg'loos leggen woelen,
 Kol-ryster, die verbaest, met dreunende gedruys,
 Maect het vernufte breyn, wilt ghy u lusten koelen:
 Blaeckert en braudt met cracht u eygen sellefs huys.

4 Doch is 't o Vrouw: 't verwijt't geen ic daeglijckx moet hooren,
 Dat ick met weder-min niet u toon, als ghy mijn?
 Wegh met u vleyery, ic sluyt daer voor mijn ooren,
 U liefde is maer valsch, u dranck bitter fenijn.

5 Doet vryelijck u best, 'k sal aen de Goon versoecken
 Een rechte weder-wraeck, door Eunjers oghesmuckt,
 Die u door raserny en vloeck sullen vervloecken,
 Dies hoop ick 'datt' uw 'daelt: tot voorspoed 't myn gheluckt.

6 Als ick dan wreecken mach 't geen gh'aen my hebt bedreven,
 Dan sal ic sijn volnoeght, en 't warme lauwe bloedt
 Sal hem verspreyden gaen in u met angstigh beven,
 Dit zijn sal t' gheen ick wensch dat u voor min ontmoet.

7 Ontvlecht 't gout-dradigh hayr, met Slangen dicht behanghen,
Maer al door spoockery, alsmen 't te recht in-siet,
Keert u in't eer[st]:gedaent', of ander[s] u omvangen
Een Nickerlijc[k]e rey, als ick krijgh het gebiet.

Harders Bruylofts-Liedt,

Stemme: La Maurice. Of, VVaer mach mijn Hardertjen wesen, &c.

VEnus Burgery verheven,
Comt u met ghenucht begheven
In dese koelt:
Daer het gewenschte wintje swoelt
Al onder de lommer groen,
Daer 't jeughdigh is te doen
Der maeghden Rey,
In 't Velts gheschrey,
Haer met soete vermakingh voen.
2 Al de Harders en Harderinnen
Sullen nu malkander vinnen
Onder een boom,
Dicht by 't ruysschen van de stroom,
Daer 't soete beeckjen straelt,
Daer elck sijn Nymph onthaelt,
Daer *Pan* in 't velt
Sijn pijpjes stelt,
Kluchtighe deuntjens veel afmaelt.
3 Achter de luwe bladen,
Daer elck sal sijn lust versaden,
Om dat ghepaert
Sijn twee Nymphjens, goet van aerd,
Ceres en *Bacchus* bly,
Brenghen haer vruchten by,
Men drinckt, men schenckt,
Men stort, men plenght,
Elck verlustight hem daer vry.
4 Sy vlechten soo'te gader
Kransjens, die haer aller vader
Iupijn begheert,
Datmen de Bruyt daer mee ver-eert.
Vrou *Flora* brengt 't ghebloemt,
Sy mee verwellecoemt
Bruyd'gom en Bruyt,
Met loof en kruyt,
't Gheen by de Goden wert ghenoeemt.
5 *Coridon*, *Silvia*, beyde
Sijn mee aen den dans bescheyde,
Haer lieve vee,
Brenghen sy tot versoetingh mee,
Iupijn daelt neer op d'aerd',
Meer Goden hoogh vermaerd',
Wenschen door vreught

Dees jonghe jeught,

Dat haer dees Echt gheneughte baert.

Prince.

6 Daer na, Prins, voor't langh vertoeven,
 Wierden los der Godens schroeven
 Doort 't drincken seer,
 Vloogh elck na sijn woonplaets weer,
 En *Sol* die doock sijn hoofd,
 Daer van hy wiert berooft,
 Dees twee in't bedt
 Raeckten te met,
Bacchus dranck had haer verdooft.

Lof-Liedt in't Amourens,

Stemme: Cupido, geeft my raedt, &c.

Aertsche Princes: die met u pracht en praels ghefloncker
 Ontmant eens menschen breyn, maeckt den hov'linghsen Joncker
 Een kint, geen kint, maer eer, onwetend', dol, en bles,
 Treft het verliefd gemoed, ey soete Tooveres:

2 Als ghy met u gewaed' het hof comt door braveren
 In ritselende zijd', in Coninghlijcke kleren,
 Die eens met u gesicht aendachtig word' begluurt,
 Is, of sijn swacke Ziel aemtochtigh leyt bemuurt.

3 De hayren van u hoofd strickt ghy so deur makand'ren,
 Die weet gy dag en uur van snoeren te ver'andren,
 En vlechtse als een Crans so schoon, so waerd' ten toon,
 Dat yeder die u siet, dees dracht is onghewoon.

4 U wangen bloosend'-root en hebt ghy niet bestreken
 Met eenich vermelioen, om 't minnend' hart te breken,
 Noch ghy gebruyckt geen kruyt, het welck soetgeurigh ruyckt:
 Natuur u so begaeft, in u deught elck ontluuyckt.

5 Het aensicht niet besneen, de neus, de mont, de tanden,
 De lipkens als een kars, de wel-vol-toyde handen,
 Het lichaem soo verciert, dat selfs de groote Godt,
 En goden t'eenemael in 't wesen syn versot.

6 De welgeschapen le'en vertoonen haer so aerdig,
 Dat yemant die 't be-ooght, die seyt: voorwaer s' is waerdigh
 Een Coning, Prins, of Vorst, dat om haer courtoosy:
 Dan ick leef nu gerust, ick min haer, sy mint my.

7 Eerbiedigh met ontsagh, komen ghedienstig groeten,

Voor liefdens-kosery, soo buyghen voor de voeten
 Veel Ed'len als verblind', doch sy acht geen gevley,
 Maer geeft de reden plaets voor 't *janckende* geschrey.

Prince.

8 Goddinne die ic roem: u Jeugt en lents Jaren
 Syn waerlijc op het soets' vant' lieffelic vergaren:
 Als't u moghende vrou bevallijck valt gheel,
 Wensch ick, en anders geen, tot mijn volcomen deel.

Winter-Liedt,

Stemme: Klagende drijft Phyllis 't vee. Of, Van Ianneton.

Ziet de Winter kout en bar,
 Die komt seer fel aendringen,
 Ziet eens hoe sy even Nar
 Achter malcander wringhen,
 Elck een swiert en sweyt soo heen,
 En de Nar gaet lustigh treen,
 Komt rammelend aensloten
 Op wackre styve koten.

Fobert draeyt met *Trijn* op't Ys,
 Met nieuw fatsoen van Kleeren,
 Elck pocht om de beste prijs
 De Paerden te trotseren:
 Nar, nar, nar, soo roeptmen daer,
 Schicken vast de baen heel klaer,
 Men doet sijn best in 't ryen
 Om liefflijck te bedyen.

3 Wie is maller, seyd'men dan,
 De Rijer of de Trecker?
 Dit spottende, seyd meyd' of man,
 En broense noch veel gecker,
 Die sijn paert best is verciert,
 Met de nar op't weytste giert,
 Die nar moetmen prijsen,
 En veel eers bewijsen.

4 Dan op 't ys in schuyt of slee
 Doen een omme-reysje,
 t'Is dan, Heerschop wilje mee
 Met dat moijsje Meysje?
 Soo het dan in als ghevalt,
 Dan op 't aldersoetst gemalt:
 Nar, nar, nar, wy kryten,
 Mit sonderlingh verwyten.

5 't Paertje brunst met groot gedruys,
 Met opghesteken ooren,
 Den avont valt, elck spoet nae huys,
 t'Is jeughdigh om te hooren:
 Nar, nar, nar, soo klinckt de bel
 Heel soet past dit narren wel

Van weyts en steetse pronckers:
Gelijck of 't waren Jonckers.
6 Elck noch een bravade doet
Met heen en weer te draven,

Elck sijn lusten noch eens boet,
 En laten 't Partjen slaven:
 Nar, nar, nar, soo is 'tgerucht,
 Met een dreunende gevluht,
 By ryers en by rysters,
 By vryers en by vrysters.

7 Dan men malt, men jockt en speelt,
 Met lachen en met kussen,
 Menich soetjen men haest steelt
 Om 't ry-loon te versuffen,
 Blyven nar, nar, tot het endt,
 Jae syn gantsch'lijck afgemendt
 Door 't loopen en door 't hyghen,
 Als sy maer soentjens kryghen.

8 's Avonds by de lichte Maen
 Moet noch 't Partjen trecken,
 Maecken soo de straet ruym-baen
 t'Is al om lusts verwecken,
 En 't luyt al, nar uyt, nar in,
 Om een hant vol cleyn gewin
 t Narretjen men gaet jaghen
 Om t'Meysjen te behagen.

Prince.

9 Prins, soo geck'lijck niet bemindt
 Dat ghy u laet vervoeren
 Van het eunjer wulpse Kindt,
 Wi[l]t u luste[n] s[n]oeren:
 Houdje lustich as een man,
 Neemt gheen Paert met bellen,
 Soo salmen u niet quellen.

Amoureu-Liedt,

Stemme: Balletti d' Alckmaer, Of, Amaril, die door u soot gelaet, &c.

SEght, mijn Lief, mijn *Laura*, mijn Bruydt, mijn uytverkoren Engel,
 Waerom dat ghy sucht met droeffelijc getreur?
 Daer ghy siet, bemerckt (helaey:) wel het vriendelijc ghehenghel,
 Dat ick 's avonts doe voor u gesloten deur,
 En ghy let doch met, op u *Tyter*, [siet],
 Weynigh Min ghy met weer-minne biet.

2 Ghy hebt noyt bevonden eenighsins beveynst en snoode reden,
 Als veel Minnaers doen in 't vryen van haer Lief:
 Isser wel een Lievert in u hart, die u meer heeft ghebeden?
 En het binnenst' kent, door 't schryven van een brief,

Wat woud' ghy noch meer?
 'k Sagh nae deught en eer,
 En het selfd' versocht ghy met begeer.

3 Is u ziel verhart als yser, stael, dat nemmer schijnt te breken?

Soo is al de gangh verloren 't geen ick draef,
 Ghy comt my met u vergifte tongh so onbevoelijck steken,
 Ick, die volghden steeds 't gebodt van u, als Slaef:

O te wreede Vrouw:

Gedenckt aen u Trouw

Die ghy swoert, die ick u valsch'lijck houw.

4 Zijt hier mee vernoecht, laet u begeer ten vollen eens versaden,

't Zy ick leef of sterf, de wroegingh 'tharte quelt,

Want ick moet my teghens danck en wil in natte tranen baden,

Dat weerliefd' verhuyst, daer sy vast waer gestelt:

Ghy verwerpt mijn reen,

Dies u Jae wert Neen,

t'Vry beklaecht, eylaey: met gheween.

5 *Tyter* moet noyt aessem in sijn borst ontfangen vanden Hemel,

So hy niet volhart in waer' oprechte Min,

Maer u ziel sal knaghen met vele pijn, en innerlijck ghewemel,

Tot dat ghy af-keert van dees verde sin:

Want ghy na mijn doot

Sult beklaghen groot

Het verlies, 'tgeen ghy door Min ghenoot.

Amoureuse t'Samen-spraeck, Tusschen Coridon en Silvia.

Stemme: Malle Symen.

Silvia, mijn Lief, mijn soete Enghel hoort,
 Hoe vluchtje? Ey staet toch, en lystert eens een woort.
 Coridon wilt rusten, neemt voor dese lusten
 Een die 't ghesucht en klaghen meer verhoort.
 Niemand ter wereld ick minnen sal als uw:
 O Harderinne weest niet al te schuw,
 Ick gheef u mijn Schaepjens.
 O ghy loose Knaepjens:
 Schoone woordjens zijn 't waer ick voor gruw.
 Ey Goddin:

***Silv:*'k Acht gheen Min.**

Wilt my met versmaden.

Coridon.

Corid.

Lieve Son.

Wilt u doch beraden.

Siet dees arme Harder aen.

Wilt in Min niet varder gaen.

Laet u ziel beweghen zoet.
 'k Acht soo geen verkregghen goet.
 Schoon ghy hebt reden.
 Stil, weest te vreden:
 'k Spreeck u wel, dan niet op sulcken voet.
 2 't Wispeltur ghedartel blinde Kindt
 Maeckt my als rasend, woelend', en ontsindt.
 Laet doch sulleck praten.
 Ach: ghy gaet my haten:
 Van dit brandend' vyer my eens ontbindt.
 Of ick nu wou volbrengen metter vaerd
 Al 't geen ghy, Harder, op mijn begerend. waert,
 Wat sout dan doch wesen?
 Maer mijn ziel ghenesen.
 'k Wensch gheen liever vreught hier op ter aerdt.
 Haerder, stout.

Corid.

My vertrouwt.
 U Lam'ren die dwalen.
 Silvia.

Silvia.

Niet te na.
 Kon 't mijn ziel afmalen.
 Coridon wat sout dan zijn?
 'k Beelden af de druck en pijn.
 Daer 't mee niet ghewonnen waer.
 Wilt doch eenmaek jonnen maer.
 Wat soeckt ghy varder?
 Dat dees u Harder
 Kussen mocht u lipkens voor en naer.
 3 Gheen vleyery van min, of gheen ghesoen,
 En keunt ghy my, o Koridon: me voen.
 Seght eens u ghenoeegen.
 Stillijck, wilt u voeghen,
 Ghy bint seer versot, en al te groen,
 Rusten? O neen, o Nymphje: jonghe Maeght,
 Ghy zijt het wit, haer het ghedacht na jaeght.
 Wel, watte kuren:
 Daghen, jaren, uren,
 Niemand my mijn ziel als ghy ontdraeght:
 Ghy beboert.

Corid.

Ghy vervoert.
 Ghy stort dart'se tranen.
 Ghy ontmant.

Silv:

Wijckt bebrandt.
 Neen, 'k koom u vermanen.
 Wel hoe? Coridon ghy gheckt.
 Mijn vermandigh alleen streckt.
 Om te boeten u vermaeck.
 Neen, 'twaer een veel soeter saeck.

Ey wilt doch swijghen.
't Is om te verkrijghen
U hart ghemoed en min voor wisse Baeck.

Prince.

4 Mijn broeders weyden't vee in 't anderlant,
Sy soudén spreken van mijn groote schant.
Ey wilt doch niet sorghen.
Neen, w acht vry tot morghen:
Mijn hart gheef ick u tot een onderpant.
Komt laet ons treden by de waterstroom,
Gaen sitten en rusten al onder dese boom.
Den avond komt vallen.
Ick sal mijn Beestjens stallen,
Die nu loopen reddeloos ontoomt.
Siet de Ram.

Corid.

Siet het Lam.
Waerlijck het is wonder.
Dat het vee.

Silv. Hier ter stee.

Wroeten 't bovenst' onder.
En de suyghelinghen daer.

Drincken uy: de Beeckjens klaer.
 Lesschen hare hooghen brant.
 By het heet en drooghe zant.
 Komt laet ons wand'len.
 Wy sullen voorts hand'len
 Dat d'Harder d'Harderin doet onderstant.

Droom-Liedt eens Minnaers,

Stemme: Het daghet uyt den Oosten.

IN' tdiepste van myn dromen,
 So dochtme dat ick sach
 Een Lecker tot my comen,
 Doch maecten gheen ghewach,
 Het stelde nae mijn wesen
 Strackx sijn pesen.
 2 Mijn koetsje vloogh hy over,
 Hy waende dat ick sloop,
 Och: docht ick, guytche rover,
 Hoe wel ick 't niet en riep,
 Hy swierde gins en weder,
 Op en neder.
 3 Hy gingh in 't achter-hoeckjen
 By 't groen gardyntjen staen,
 Hy kreech soo menigh vloeckjen,
 Doch 'tzieltjen was belae:
 k'Swoer by sijn moeder banden
 Dat mijn handen
 4 Hem mochten eens vermannen,
 Ick sou dat cleyne Wicht
 Sijn boochjen haest ontspannen,
 En breecken sijnen schicht,
 Dat hy om pijns vernuwen
 My sou schuwen.
 5 Sijn vleugeltjens die bloncken,
 Vergult op vreemde aert,
 Het worde soo vroom-droncken,
 t'Heeft veel onrust ghebaert,
 Dat ick eerst nae het swetsen
 Voelten 't quetsen.
 6 De borst waer my inwendigh
 Niet anders als een gloet,
 Doe schaterdend' t'behendigh,
 Vloogh wegh, en riep: o bloet:
 Wilt ghy mijn noch wat tarten?
 Voelt u smarten.
 7 De Vaeck verliet mijn Ooghen,
 Mijn kamer ick besocht,
 Ick vond my recht bedroghen,
 Maer niet in'tgheen gewrocht
 Was, in mijn borst ghedreven,

En ghegheven.
8 'k En docht noyt om het minnen,
k' En dacht aen geen verdriet,

k' En kon het niet versinnen
 Waerom dit was gheschiet?
 Docht 't ooghe gluurlijck ooghe,
 Vaerdigh pooghde

9 Te lieven een Juffrouwe,
 Nae 't schuynen een Goddin,
 Ick kreegh voor druck en rouwe
 Een Meysien nae mijn sin,
 Die ick sac eeuwig dienen,
 't Hart verlienen.

10 *Cupido*, niet ghedencken
 Wilt mijn schempich verwijt,
 k' Sal u offrande schencken
 Heel kostelijck: als de tijt
 My geeft eenich bekeering
 In regeering.

Amoureux-Liedt,

Stemme: Van d'Engelsche Schoenlapper.

IN 't koutste vande nachten kout
Cupido my verraste:
 Sijn pijltjens bloncken als een gout,
 Waer hy mijn mee aentaste,
 Sijn vleugels hy verhief see hoogh,
 En schoot soo vlytich met sijn schicht
 Dit eunjer Wicht,

Dats' in het hartjen vloogh.
 2 Doe hy sijn wil nu had volbrocht,
 Wat stond' my te beginnen?
 Ick scheen verwondert, soo my docht,
 Ick most, al wod 'k niet, minnen:
 Hy wroeten dieper langs en meer
 Inwendich in het banghe bloet,

O droefheyt soet:
 Ick merckten sijn begeer.
 3 Hy bleef daer soo ghebonden vast
 Met sulcke vreemde kuren,
 Ach Hemel wat een overlast:
 Van pijn cost ick nau duren,
 De borst die reutelde door dwangh,
 Vermits doe hyse soo besloot

Dit Guytjen snoot,
 't Gingh al sijn ouwe gangh.
 4 De lucht en wou noch uyt, noch in,
 Door ick hem most beloven
 Te draghen haer soo trouwe Min,
 Die ick eer had' verschoven:
 Het leven ick niet graeg'lijck liet,
 Beloft' ick deed met diere eed,
 Maer, ach: te wreed

Viel my toe dit verdriet.
5 De banden wierden soo ver-eent,
De doot die con ons scheyden,
Ick liefde wel, maer bleef versteent,
Gheen Min quam tusschen beyden:

Had my dit Wicht gheen pijn gedaen
 Ick soud 'nae haer niet ommesien,
 Maer vluchtich vlien
 Dit trouwen ongheraen.

6 Die Mint, o Prins: legt eerst u sin
 Eer 't spruytjen kan vergroten,
 Niet blind'lings toe gaet in 'tbegin,
 t' En teelt gheen liefdens loten,
 Vraegt nae gheen vleijeryen seer,
 Soo sult ghy vry sijn van 't ghequel
 Van dese hel:
 Neemt aen eens Minnaers leer.

Beklagh eens Harder, over't af-sterven syns Harderin.

Stemme: La Bergere.

O Ware Voedster van mijn Jeught,
 Wiens groote deught,
 Wiens gaven blincken als de Son,
 O velt Godinne:
 O Harderinne:
 Die overwon.
 2 Mijn hart, mijn ziel, en al't ghemoet,
 Noyt teghenspoet
 Ghenaeckten my in't luwe dal,
 Daer ick met lusten
 So vaeck gingh rusten,
 O eenighst al,
 3 De Goden schenen selfs verblijt,
 Dat doe ter tijt
 Wy Min met Min strenghelden soet,
 Soo d'een als d'ander,
 Al door malkander
 In overvloet.
 4 De doot ghescheyden heeft ons Twee,
 Ey my: o wee:
 Verdoolt loop ick door Bosch en Wout,
 Dat selfs de Dieren
 Schricken voort gieren,
 Mijns stem verflout.
 5 Ick woel, ick draef, ick run, ick jaegh,
 Al even-staegh,
 En ga vaeck sitten op u graf,
 Bedouwt met tranen,
 En moet vermanen
 Wat jonst ghy gaf.
 6 Wel eer doen ick de aerd' opgroef,
 U tot behoef,
 En stack het spaetjen in het zand,
 Het druckigh lyden,
 Voor't lief verblijden,

Nam d'overhand.
7 Leght daer, dacht ick, o lieve Licht:
U sy ghesticht
Een Marmer-Tomb, voor trouwe min,
Voor alle pijnen,

Voor al het quijnen,
 O Harderin:
 8 Boomen en beeckjens vrylijck tuyght:
 Het wilde ruyght
 Betreden is vaeck van mijn hart,
 Met lieffelijck kosen,
 Met minnelijck bloesen,
 Met blye smart.
 9 Rust daer, ey rust, verkoren vrouw:
 Kond ghy mijn rouw
 Be-ooghen eens, dan soud'ghy sien,
 Hoe in het leven
 Ick na moet sweven,
 Troost'loos allien.

Venus-Gunst,

Stem: Orangee.

DEes Nacht voorleen ick lagh,
 Waer dat mijn oogh eens sagh,
 De snel-gevlerckte jonge Guyt,
 En stack sijn bientjen achter uyt,
 't My groeten, ontmoeten,
 En spand' sijn boogh,
 So schutterlijck met kracht:
 In 't doncker, 'tghefloncker,
 Dat in mijn ziel veel Minne-kuren wracht.
 2 Ick raesde vande vlam,
 Doch onversiens soo quam
 Sijn moeder met haer duysjens teer
 Haest dalen vanden Hemel neer,
 Sy suchten, 'k wou vluchten,
 'k Was heel verbaest,
 Door sonderlinghe pijn,
 Riep: Minner, Verwinner
 Sult ghy (loopt niet) van u Princesse fijn.
 3 'k Vermande my seer stout,
 En sprack: hoe menighfout
 Heb ick, Goddin, u aen-gebeen,
 Met over-droef en naer geweent:
 Den Lecker, den Trecker
 Stont vast en loegh,
 Met over-groot gheluyt,
 Ghy Vryer, ghy Stryer,
 U lief, u hart, met u sal sijn de Bruyt.
 4 Wel, seyde ick, God der Min,
 Wie heeft u inden sin
 Gebrocht van liefd'en vryery,
 't Geen eenighsins soud raken my?
 Geruchten noyt vluchten
 In eenigh mont:

Maer bleef by haer en mijn:
't Is wonder, dat onder
U wesen schuylt een bitter-soet fenijn.
5 Ten langhen lesten, siet,
Ick volghden sijn ghebiet,
En sprack het Meysjen noch eens aen:
Terstont heeft sy 't met my bestaen,
De kuren, de gluren,
Die hy bedreef

Van vrolijkheyt en vreught,
 Van singhen, van springhen,
 Om ons Versaem, geschiet met soet ghene[ugh]t.

Dwang-Liedt van Cupido,

Stem. Laestmael gingh ick ter Iacht.

ONlanghs sagh ick een Kindt
 Snel vliegghen met sijn vlercken,
 Heen dryven op de windt
 Met uytghenomen wercken,
 t Had in sijn vuyst een wonder dingh,
 tGheen swijmde vry wat sonderlingh,
 Swijmde vry, etc.

2 Het dreyde gints en weer,
 Ick was in eenigheden,
 Ick stelde my ter neer,
 En sprack met soete reden:
 Wel lieve Wicht, hoe swiert, hoe sweyt
 Ghy met soo wackre snelligheyt,
 Met soo, etc.

3 Ten langhen lesten, siet,
 t Quam dalen met: sijn schichten,
 My docht: hy had't ghebiet
 Om Minnaers pyn te lichten,
 Hy stelden vast syn tuyghjen ree,
 En mickte doe van liever lee,
 Mickte doe, etc.

4 Ick sat, als heel beducht,
 En docht: wat wil den Benghel?
 Ick nam terstont de vlucht:
 Maer hy, met veel ghestrenghel,
 Schoot sijn vergulde pyltjen, sit.,
 t Voor-loopen kost my baten niet,
 Kost my baten, etc.

5 Ick bleef (eylaes:) ghewond,
 Het hart inwendigh woelden,
 Ick keerde my terstont
 Na hem, die op my doelde.
 Wel wat is 't Schutter dat u schort/
 Ghy doet mijn hart en ziel te kort,
 Mijn hart en, etc.

6 Met reden hy bewees,
 En toonden my zyn pylon:
 D'een is van hoop en vrees,
 En d'ander quetst somwijlen.
 Maer dese treffingh die u plaeght,
 Dat's dat ghy minnen moet een Maeght,
 Ghy minnen, etc.

7 Ick vraegh na dwangh noch recht,
 Noch u gescherpte vlymen,

Wel, seydh'y: lieve Knecht,
Ghy dicht veel soete Rymen,

Soo vande liefden van weer en min:
Maer noyt quam't in u sotte sin,
Noyt quamt, etc.

8 Ghy hebt veel Vryers loos
Ghetockelt tot het minnen,
Al waer't ghy noch soo boos,
Ghy keunt my niet verslinnen,
Somma, sijn krachten werckten doe,
Tot binnen in mijn hartjen toe,
Binnen in mijn, etc.

9 Ick die noyt eenigh lust
Had inde schoone Vrouwen,
So wierd mijn vreughd on-rust,
En most een Meysjen trouwen:
Ick vond dees band soo over-soet,
Dat ick hem noch bedancken moet,
Ick hem noch, etc.

10 Het Hemelden om hoogh,
En schaterde van vreughden,
Soo langh als ick sijn boogh
Kost sien, ick my verheughden,
Adieu, riep ick, o God: seer groot,
Ghy zijt verlichter inde noot,
Zyt verlichter, etc.

Geselschaps Ver-eenigh,

Stem: De Mey die komt ons by, &c.

EEn Dochter wel ter sneegh, die kreegh
Geselschap langs de Beemtjens inde way,
Een Knechtjen onbekent, die went
Sijn gang na haer, 'twas midden in de May:

Hy groetense bequaem,
En vraeghden na haer naem,
Sy 't willigh seyden, en maeckt' haer bekend,
Voorts gingense heen, Al koutende treen
Nae 't eerste Convent.

2 Daer komend'heeft geseyt, de Meyt:
Ey Vryer komt, en geeft een Soodjen Vis.
Hij was terstont geriet, ontbiet
De Waerd, en seyde; ey konnt, en deekt den Dis.

Het werde so beschickt.
Het Meysjen dat verquickt
Hoe langhs hoe meer na dese quant,
Sy sagh hem vast aen, En deed'hem vermaen,
O vreemt verstant:

3 De Vis die wiert geschaeft, maer sast
Het Meysje docht: nu heb ick rechte reen,
Te jocken, boerten, vry, seer bly,
Want wy sijn hier geneughelijck alleen.
Hy sprack, mijn lieve Dier,

Ey maeckt doch wel goet cier,
Ick sal 'tbetalen, stil weest gherust,
Betaeltet mijn weer, Het is mijn begeer,

En graghe lust.

4 Het Meysjen was niet gram, maer nam
Een roemer Wijns, en heeftet hem gebrocht,
Hy doe op sulcken doet, seer goet
Bedanckten gaer, 't was 't gene dat hy socht:
Men sloot de Camer toe,
Hoe wee was haer te moe,
Hy vleydese neer, doch met haer wil,
Betaelden 't terstont, Goet Zeeuws, en goet ront,
Doch salst ende stil.

5 Doe dit knap-handigh waer, so claer,
Sy hemelden drae het poppe-goet aen een sy,
Het Dochtertjen sprack: o Borst, my dorst,
Wel alsje wilt, so komt my weder by,
't Gelagh van beyde tween
Betaeldens' onder een:
Versadight waren sy van'tspel,
Het isser so soet, Het doetme noch goet,
't Bekomtme soo wel.

6 Sy gingen wand'len rat, nae Stadt,
Daer na sy kennis soude maken meer:
Elck nam sijn wijck te recht, de Knecht
Wel had' verstaen, dat hy sou komen weer,
De Poort waer open noch,
Hy sonder toeven doch
Nam soo sijn wegh tot binnen 'tstee:
Noyt had hy geweest,
Op sulcken Feest,
In stille vree.

Minnaers Klaegh-Liedt,

Stemme: Onder de Lindegroen, &c.

CVpido, blinde God, waerom ontroert gy't hart
Met u scherp-ghevlymde pijn?
Die soo'treffend' is ter ijl
Dat het baert leyde smart?
U boogjen gau en snel, ontlaet hem van sijn last
Dat de Goden selver, siet,
Vlieden voor u strenghe ghebiet
Als moed'loos en vermast:
Schelmtje, diefjen, snoert u pees,
Tot ick' minne-briefjens lees,
Soo't my dan behaegt,
Vliet dan na de Maeght,
Doet onsteecken 't vyer
Op een vreemt manier
Aen die my deerlijck plaeght.

2 So ickt in't lesen merck, maer een vermomde schijn
Sullen al de letters swart
Branden op de kolen hart

Indien ick die bevijn:
Want haer verweend' gelaet bekolde dick mijn geest,

'k Liep onwetend heen en weer,
 Woedende dan op en neer,
 Als een kranck-sinnigh beest:
 Boefjen magh't van u ghemoet
 Datje d'overlast my doet?
 Ick, u dienaer trouw,
 Moet om dese Vrouw
 Swieren als ontsint,
 Dwalen als een kint
 Met onghemeene rouw.

3 Gunt my de krachten eens o *Cyrce*: dat ick 't Wicht
 Mach met spooock en toovery
 Brengen eens in angst en ly,
 En rooven soo sijn schicht:
 Doch niet met vlercken bout te wanckel als *Icaer*;
 'k Sal my myden voor de son,
 Soo ick my eens wreecken kon:
 Ick boud'u een Altaer,
 Datmen segghen soud, dat ick
 Was *Cupidoos* groote schrick,
 'k Die door't sm[e]jecken veel
 Ick gheen rust en teel,
 Maer heur groote kracht
 Hy in't minste acht,
 Hy tuylt met mijn ghequeel.

4 Wel ben ick dan vergeckt? Ick vrees hem niet een mijt,
 Komt ghy Gode-plagher, komt,
 Op u wetentheyd vry bromt
 Men weet wie dat ghy zyt,
 U moeder maecten met, moch had geen meerder pijn
 Om *Adonis* (o te wreet:
 Doe hem 't wilde swijn verbeet)
 Ten gh'lijckt niet by de mijn.
 Immers was 't u loos opset
 Dat ghy uwe moer in't net
 Brocht, in Mins ghenot:
 O ghy kleyne Rot:
 Hoe snel datmen schuwte,
 Ons pijn meer vernuwt,
 Ghy gaet jou ouwe tret.

5 Wat sal ick doen (eylaes:) tversoeck can baten niet,
Cyrces konst en *Venus* macht
 Hebben beyde geene kracht:
 Dus teelt de min verdriet,
 Moet ick dan onder 'tjock, nu lyden teghenspoet?
 Ick en heb dit noyt verdient,
 'k Meen ick was zijn beste vrient,
 Doch 't breeckt my op als roet:
 Komt voorts Bengel, u wat haest,
 Neemt u pijl, en woelt, ja raest
 In mijn teere borst,
 Daer u ziel na dorst:
 Blaeckert daer mijn ziel
 Al met groot verniel,
 Want gh' hier u sefs me aest.

Granidas Klaeghelijcke Begeeringh.

Stemme: Abra die te boven gaet,

WOel'ge Vee, o dartel gediert:
 U versadigt, knaut met rusten het grasjen groen,
 Dit 's mijn vee: niet schuweloos swiert,
 'k Soeck u Harder, 'k mis d'Hoeder, die mijn ziel kan voen
 Springht vry van vreugden, 't soetste beminnen
 Heeft *Daiph'lo*, siet, verkregghen van my,
 Schatert en oock lacht:
 't Is te onverwacht,
 tHert niemandt kon winnen,
 Door giften, of gaven, of eenigh ghevry.
 2 'k Vraegh na Croon, na sceptor, of gout,
 Noch na Princen, ja Heeren, noch Ridders, hoe eel,
 't Soet gewoon *Granida* verstout,
 Weytse Thronne ick verlate, 'k kies 't Beemtjens veel:
 Waer is mijn Harder, mijn waerst' uytgelesen?
 Aerdigh van leden, wacker besneen,
 'k Sie daer in het wout
 Yets 't geen hem verstout:
 Ach: 't is niets in 't wesen,
 t'Is maer 't bewegen van 'tbosjen alleen.
 3 Harders-kint, de dick overwon
 Al mijn sinnen, ghedachten, roem van's Princens macht,
 Niet versint, siet hier is u Son:
 Siet hier vint ghy u leven, die u dient en acht,
 De koele dranck uyt 't schulpjen vaerdigh,
 Daer me so slisten ghy d'heete brant,
 Met veel dienstbaerheyt
 Ghy doe waert bereyt,
 Bewees mijn eer waerdigh,
 Een willighe dienst en onderstant.
 4 Wegh ghevley, ick trecke van hier,
 Daer ick vredigh en oock eensaem met mijn Harder woon,
 d'Herd'rins rey, 't soet getierelier
 Hooren 't singen vande beestjens, geestig van toon
 Daer 'tweeligh Hof swemt in onrusten
 Liever: so werter een Coninghs kint
 Voor't prachtigh gesin,
 Een slecht Harderin,
 En in 't Wout te verlusten,
Daiph'lo siet mijn zieltjen verwint.
 5 Vader out, ick vluchte nu wegh
 Met mijn Harder, met mijn schoone vercoren deel
 k' My verstout, 'k en acht u gesegh,
 t'Herder-kleetjen, is m'liever als 't kostel fluweel,
 Wacht my, wacht vry met open armen,
 t'Verwonnen tot u komt jachtigh vlien,
 Daiph'lo, heus van aert,
 G'luckighlijck ghebaert,
 Ick koom u verwarmen,
 Dan sal het onghesien recht gheschien.

Vervolgh van Minne,

Stemme: Onlangs geleden. Of, O Angenietje! &c.

GIns in't Bosschagie, waer een vryagie
 Eens Harders Harderin,
 In waer en kuyssche Min:
 Sy vryden soo soetjens, haer wackere voetjens
 Die swierden door het gras
 Soo aerdigh en soo ras,
 Soo geestigh door den bouw, dat al het kruyt
 Verheughden voor't sien,
 Door 't boerten en 't vlien,
 Van dees verweende Bruyt.
 2 Wat fijn doch de Minnaers, als sy geen Verwinners
 En sijn van't Meysjen eel?
 Hoe soet dat vaeck 't gespeel
 By avont in't doncker, soo maecken de Joncker,
 In't lest het maer is wint?
 Dit doet vrou *Venus* kint?
 Ick hoorden al't geheym heurs beyder hart,
 Heur lust en verdriet,
 Heur rust, en 't gheniet
 Van bittere soe smart.
 3 Icclam op de bomen, ic quam aen met schromen,
 Ick sach van verr' in't groen
 Wat datters was te doen,
 Sittende neder, het Maeghtje teder
 Gaf hem soo menich woort
 't Gheen 's Minnaer ziel vermoort.
 Somma, dit Herder-kint waer wel te vreen,
 Hy gafse een kus,
 Ey riepse: sus, sus,
 Wat leyd'me doch op mijn leen?
 4 Nymph, hier u Harder, en sorght niet varder,
 De eer ick noyt misdee,
 Soen ick by *Galathee*
 Soo dick gingh paren, so vaeck vergaren,
 Gaeft schoone ghelegentheyd,
 Ghy bint te brave Meyt:
 Maer soo u Moeder ons wil met bereent,
 Dan salder mijn lust
 In all's sijn geblust,
 Soo d'Hemel het maer verleent.
 5 Sy traden te samen, tot dat sy quamen
 By'truyssend' Beeckjen claer,
 En soetjens volgh' ick naer
 Haer Schapen en Rammen, by d'Elfenstammen
 Die d'wegh schier sijn ghemist,
 Hebben haer dorst gelist,
 Hoe menigh duysent kusjens stalen sy
 Soo van malkaer,
 Van d'een, dan d'aer,
 Door soetelijck ghevry.

5 Den avont quam vallen, de beestjens te stallen
Sy dat bevonden best,
Ick vluchten op het lest,

In 't loopen 'k noch hoorden, recht dese woorden:

Dat sy sou zijn de Bruydt
Soo haest de May ontsluit:

Al barvoets sigghen soetjens hant aen hant

Een Lietjen van toon,
Soo net en soo schoon,
Al langhes de water-kant.

t'Loon van Cupido.

Stemme: Om een die ick bemin, &c.

SOo langh ick aessem voer

Inwendigh binnen,
So lang can ick mijn Moer
Nimmer beminnen,

Om datse my quansuys soo opging stom'len,

Van treene Meyt, of d'aer,
En maeckten 't baentjen klaer

Gut, hoorden 't eens mijn Vaer,
Hou sou hy rom'len?

2 Nu, waer dat ick mach sijn

't En wil met socken,
Kom ick by den Chirgijn,
Die seyt: 't sijn pocken,

't Is al mijn Moertjens schult van mijn verloopen:

Een ritse hoer en teef
Is duur ghenoegh te gheef,
Ick sweer, soo waer ick leef,
Sy sal t'bekopen.

3 Kom ick dan by een Meyt

Van onse buren,
Dan sey'd' die, met bescheyt,
k'En kan niet duren,

Jou aessem stinct so seer, een mensch mach vreesene

So is al mijn gemal
Ten lesten niet met al,
t'Sy wat ick praet of kal,
t'Is niet in 't wesen.

4 't Sy dat ick dicht of leefs,

Of meen te singhen,
Mijn keel wort mijn soo hees,
Al wond're dinghen:

Is dat een goe natuur, een kint verleyen?

Neen seker, want ick magh
Nau rusten nacht noch dagh,
Ick niemant oyt ontsagh,
Nu moet ick schreyen.

5 Mijn hooft, mijn buyck, mijn goedt,

't Is al bedurven,
Ick heb noch lust, noch moedt,
Waer ick gesturven:

Doctoren segghen ront, daer is geen raet toe.
Wel wat is mijn begin?

Staegh leyt in mijnen sin,
 Komt dit door sotte Min?
 Ick nimmer quaet doe.
 6 Mijn Vaertjen pleegh wel eer
 Te segghen: Vryer.
 Vry was ick maer nu weer
 Een arme Stryer,
 Be-ooghen hy 't maer eens't ellendigh
 'k Meen dat hy kryten sou,
 En maecken groote rouw,
 Mijn Moer wel smyten sou,
 lat schoon begeven.
 Aers is dat haer niet schort
 Dan ronde schyven,
 Sy doet mijn eer te kort,
 Deur vals bedryven:
 Wie isser die sijn kint soo sou vervoeren?
 Niemant ter werelt niet,
 Die om't genuchtje, siet,
 Sijn lust sou door 't geniet
 Slijten by hoeren.
 8 Nou Moertjen, van voor 't lest,
 Sel ick jou schuwen
 En myen als de pest,
 Men anghstich gruwen:
 Maer denct eens in jou geest van 't snood bedryven,
 Dat ghy soo braven quant
 Soo helpt ter haest van kant,
 Foey Moertjen, jy hebt schant
 Van't vuyl bedryven.

Herder-Liet, door vluchtingh sijns Beminde.

Stem: Ach Moorderesse: Straffe Harderinne, &c.

Ach Harderinne:
 Soete lieve Maeght,
 Vlucht soo schuwelijck niet in't wout,
 Gunt doch weer-Minne
 Indien 't u behaeght,
 Is 't gevoelen nu gantsch verkout?
 Ghy komt u Harder aen,
 Te deerelijck verslaen,
 Beswaert hem met veel doots pynen:
 Is u hartje soo verhart,
 Dat ghy vreught neemt mijn smart?
 Want ick troosteloos moet verdwijnen.
 2 Stilt doch u vluchten,
 Stilt doch u gangh,
 Siet hoe dat ick aemtochtigh hijgh,
 Siet op mijn suchten,
 Die mijn maken bangh,

Want ghy voert eenen wreeden krijgh:
Di es ick nu roep de doot,
In dit lijden groot,

Dat hy mijn mijn leven endet:
 Want u strafheyd gheeft een loon,
 Dat ick sterve duysend doon,
 Ach: ghy u te afkeeringh wendet,

3 Wat sal't u baten,
 Als ghy dit lijf
 Stadigh beult hoe langhs en meer:
 Of streckt het praten
 Tot een tijt-verdrijf?
 Sal 't niet nemen eens een keer?
 Hoe kan u wesen soet,
 Een bitterlijcke groet
 Doch aen u Hardertjen gheven?
 Die u dient in ware deught,
 En scheidt alleen sijn gheneught,
 In u welbevalligh leven.

4 Ach groene boomen:
 Vraeght kennis van
 Al 'tgeen dat hier nu is gheschiet,
 Beeckjens en stroomen
 Ghetuyghet dan
 Van mijn jammer en groot verdriet,
 Dat dese schoone Maeght,
 Een Harder soo plaeght
 Onbevoelijck, en sonder reden,
 Och: heur hartje blijft versteent,
 Om ick wensch te zijn vereent,
 Door veel smekende ghebeden.

5 Of ick koom klaegh,
 Of mijnen stem
 Staegh' door-galmt de bosjens maer,
 Of ick ga knaghen,
 't En heeft gheen klem,
 'k Suchte (laey:) soo voor als naer,
 Want dese Harderin,
 En heeft niet inde sin
 My veel jonste aen te bieden:
 Want de telgjens groot en breed,
 Tuyghen wel van al dit leet,
 't Geen een yeder met angst sou vlieden.

6 Onder de Linden
 Daer wy menighmael
 Vreudigh waren, door lust vergaert
 Daer men mocht vinden
 De soete Nachtegael,
 Ick met dese Nymph vermaert,
 Hebben ons namen vast,
 Ghesneden in een bast,
 In't midden vande bosschagie,
 Daer de traentjens op dat pas
 Vielen neder in het gras,
 In't sluyten van onse vryagie.

7 O wreede Vrouwe:
 Al u woorden vals
 Sijn te loofelijck nu verdooft,
 Acht ghy gheen trouwe?

Haelt ghy in u hals
Al 't gheen dat ghy my hebt beloofd?
Nu sie ick 't is maer wint,
Ghelijckmen ondervint,
Onghestadigh zijn's vrouws ghedachten
Want haer lieven wesen soet,
Doet beweghen een ghemoet,
Maer in 't endt pijnlijck verkrachten

8 Vaert wel, Princesse,
 Leeft langh gesont,
 Maer ghedachtigh sijt dit vermaen,
 Dan denckt, Vooghdesse,
 Aen het strenghe verbont,
 t'Geen door Eeden ghy hebt ghedaen:
 'U lieve schaepjens al,
 Verstroyen in dit dal,
 Omdat ghy u Harder wilt schuwen,
 Drijft u beestjens stadt-waerts in,
 t'Gheen u gheven sal ghewin,
 Doch 't voorgaende noch meer vernuwen.

Nieu Liedeken,

Stem: La Picarde of waer is nu mijn vryheyt.

HEt soete Nymphje *Galathee*
 Ick dryvend' vond haer vee,
 Al aen het strand dicht by de zee,
 Met groote vreught
 Ende gheneught,
 Singende verblijt,
 t'Geen klonck door al de berghen wijt.
 2 Haer kruys-ghekrolde hayr
 Door-vlecht met bloemtjens waer,
 t'Geen haer aenschijn soet en klaer
 Vercierde meer,
 Soo dat het veer
 Uyt-stack in glans,
 Verr' boven alle Maeghden t'hans.
 3 Voor't suyver witte cleet
 Geen sy mocht sijn besteet,
 Noch fluweel, ick seker weet,
 En sou niet aen
 Haer lichaem staen,
 Als 't slecht ghewaet
 Daerse daeg'lijckx nu in gaet.
 4 Haer voorhoofd mellick-wit,
 Bruyn oogen als een git,
 Geklerude kaeckjens, voort elck lit,
 t'Geen lichaem heeft,
 Soo aerdich leeft,
 Want Natuur haer gunst
 Heeft in haer ghetoont sijn kunst.
 5 Haer broosjens net gestrickt,
 Aen haer voetjens wel gheschickt:
 Maer sy voort in een ooghenblick
 Sloech duyn-waert in,
 Dees schoone Godin
 En liet mijn staen,
 Ghelijck ick wand'len quam genaen.

Liedt,**Stemme: Als begint.**

GRusele Nymphje sat
 Op de hooghe berghen neer,
 En vrundelijck aen Gode badt
 Dat sy haer lief, haer *Daphnes* weer
 Mocht sien in sulcken schijn:
 Ghelijck hy voormaels placht te sijn.

2 De snelle Wind sy badt,
 Dat hy haer suchjens groot
 Sou draghen, en haer traentjens nat
 Aen *Daphnes*, en haer groote noot
 Hem gheven te verstaen,
 Aes: met wat kommer sy sat belaeen.

3 Soeckt Winden over al
 Al klagehend' over 't veld,
 Tot datmen hem weer vinden asal,
 En hem, al suchtende, van vertelt
 U bootschap schreyend uyt,
 Wat dat u komst by hem beduyt.

4 Op dees manier begint
 Hem te vermanen dan,
 Hoe dat ick door mijn klacht, u Wind:
 Verwonnen hebb', so dat ghy aennam
 Te rusten nimmermeer,
 Voor hy verstaen hadt mijn hartseer.

5 En of ick yets vergat
 In woorden, die mijn tongh
 Besloten hilden, wou ick dat
 Ghy van nu terstont aenvongh,
 En te vereinnen, siet,
 Om na te bootsen mijn swaer verdriet.

6 Op, spoedigh: Windend liet
 Ras voort, en haestigh keert
 Weerom ter plaets waer ghy my liet:
 Na dat ghy hebt van hem begheert
 Dees bee, als dat hy moet
 U strax na-volghen metter spoet.

7 Want, laes: niet eer en sal
 Dijn hartsen sijn gherust,
 Noch oock mijn tongh van klaghen al
 Op houden sal, voor dat gheblust
 Mijn brand wort van sijn mond:
 Waer door *Grusella* weer wort ghesont.

Phillis Klaeg-Liedt,

Stemme: Van d'Engelsche Klocke-Dans.

WEent droeve oogen,
 Nu ghy bedrogen
 Bent, laes: van de geen, die u swoer een vaste Bruydt.
 Te zijn totte pijn,
 Haer vervoeren sou door t'sterven,
 Dat, helaes: geen Harder sou verwerven,
 Jonst of vrientschap van minne:
 Als ick *Phillis* alleen, ick wast en anders gheen,
 die geanckert lach in haer sinnen.
 2 Ach: lichtelijck segghen
 Van u, valsche Vrouw, die so licht als de wind
 U Minne gaet legghen,
 Van mijn op een aer, ach: schaemt gy u niet *Lerindt*
 Voor 't gheclap, en 'tgesnap
 't Gheen elck van u sal praten,
 So haest sy mercken dat ghy mijn hebt verlaten?
 De Harders sullen u mijden
 In 'tgeselschap van haer, so haest als sy worden gewaer,
 Dat de doot ick om u moet lyden.
 Fy u *Lerinde*:
 Fy vals en ontrou: om 't geen ghy aen mijn deedt,
 Hier staet de Linde:
 Siet dit is de boom, daer ghy tot trou in sneedt
 U naem, ach: ick schaem
 Mijn van u groot' ontrouwe,
 Die ghy swoert met eeden vast te houwen,
 Dat ghy u minnaer noyt soudt verlaten:
 Maer nu rock gy mijn Min, gantschelijck weer uyt u sin,
 En gaet u trouwe *Phillis* haten.
 3 Al u grusaemheyden
 Vergeef ick u, hoe wel sy zijn soo groot,
 Noot is 't ick scheyde:
 Vaert wel dan Goddin, ach: ick voel de koude doot
 Door mijn leen kruypen heen,
 Die minnaers sullen beklagen,
 Met betraende wanghen heele daghen,
 En bewandelen vaeck de wegen
 Waer mijn Tombe sal staen, met dit graf-schrift daer aen:
 Dees die hier leyt gheleghen
 4 Die sturf om de minne
 Van sijn Harderinne, sijn alderschoonste Son:
 Die hy niet kon verwinne
 Door bidden of gesmeeck, dat, laes: haer hart kon
 Sijn beweeght, en ontleeht,
 Om de afkeer uyt haer sinnen
 Te doen gaen: maer wreeder noch van binnen
 Wiert hert hert van dees vrouw:
 Die noyt sucht uyt en smeed, om de doot die sy hem deedt,
 Maer haer verheughde, in plaets'van rouw.

Register.**A.**

AMaril, Amarillis,	Fol. 15
Aetsche Princes: die met u prachten praels gefloncker	19
Ach Harderinne:	35

C.

<i>Coridon</i> ginck vast weyden aen t'strant	12
<i>Cupido</i> blindt God, waerom ontroert ghyt' hart	30

D.

Dees nacht voorleen ick lagh,	27
-------------------------------	----

E.

Een Dochter wel ter sneegh, die kreegh	29
--	----

G.

Gints int' Boschagie, waer een vryagie	33
<i>Grusele</i> Nymphje sat	38

H.

Hemelsche pronck: die vander Maechden Reyn	33
---	----

Het soete Nymphje *Galathee* 37

I.

Ick wensch, dat tot mijn onbijt, 6

Joffrou, de gulde Son comt flick'ren 9
vanden Hemel

Int diepste van mijn droom. 24

Int koutste vande nachten kout 25

M.

Mijn Schip comt te landen, 7

O.

O min: o vrede Minne: 16

O ware Voester van mijn Jeught, 26

O langhs sagh ick een Kint 28

R.

Room-waerde Vrouwe, o lieve luste 14

S.

Seght, mijn Lief, mijn *Laura*, mijn Bruyt, 21

Silvia mijn lief, mijn soete Engel hoort, 22

Soo langh ick aessem voer 34

T.

T'wijl de schoone *Lente* heeft 3

V.

Voormaels de *Cupidootjens*, 4

Venus Burgery verheven, 18

W.

Weest welkom Harderin 5

Wanneer ick kus u schoone Roosemond, 8

Wel Harderinne wreede Maeght. 10

Wel wat gespoock is dit wat schijnt hier 17
voor mijn oogen,

Woel'ge Vee, o dartel gediert: 32

Weent droeve oogen, 38

Z.

Ziet de winter kout en bar, 20

Finis.